

ת"פ 37103/04/17 - מדינת ישראל נגד באסמה קאסם

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 37103-04-17 מדינת ישראל נ' קאסם(עציר)
תיק חיצוני: 171604/2017

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות בעכו
נגד באסמה קאסם ע"י ב"כ עוה"ד סאלח עבאס
נאשמת באסמה קאסם ע"י ב"כ עוה"ד סאלח עבאס

החלטה

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירת כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.
2. על פי העובדות הכלולות בכתב האישום בהן הודתה הנאשמת אזי ביום 21.4.17 נמצאה הנאשמת, תושבת הרשות הפלסטינית, בצומת גילון ללא כל אישור כניסה לישראל.
2. הערך המוגן שנפגע מן העבירה, הינו זכותה של המדינה לקבוע מיהו הבא בשעריה. ערך מוגן זה מקבל משנה תוקף כאשר המצב הבטחוני הורע ומבוצעות עבירות כלפי תושבי המדינה על ידי תושבים זרים אשר אינם מורשים להכנס בשעריה.
3. הפסיקה כבר קבעה מתחם ענישה בעבירה מסוג זה הנע בין מאסר על תנאי למאסר בן 5 חודשים.
4. השאלה המרכזית העומדת בימים אלה לדיון היא, האם במצב הבטחוני השורר במדינה בתקופה האחרונה, יש בו כדי להצדיק החמרה בענישה. אפנה לעניין זה להוראות סעיף 40 הקובע כי הרתעת הרבים הוכרה כשיקול כאשר יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשה של נאשמת תביא להרתעת הרבים. אז, רשאי ביהמ"ש להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשה של הנאשמת, בתוך המתחם.
5. עבירת כניסה לישראל מחייבת תכנון. במקרה זה טוענת הנאשמת כי נכנסה לתחומי המדינה על מנת להביא פרנסה לביתה בדרך של קיבוץ נדבות. עוד יצוין כי הנאשמת נעצרה כאשר עמה בתה בת ה- 15 אשר נשלחה חזרה למחרת בבוקר למעברים לתחומי הרשות. למדינה אין ראיות הסותרות טענה זו. המדינה גם לא הצביעה על נזק ספציפי למעט אובדן השליטה על הנכנסים בשעריה בתקופה בה המצב הבטחוני הוחמר ומדובר בפגיעה ביכולתה של המדינה להגן על אזרחיה.

עמוד 1

6. הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה. לנאשמת מאסר על תנאי בר הפעלה בן חודשיים אשר הושת עליה ביום 20.12.15 במסגרת ת.פ. 39383-12-15 (ת/2). הנאשמת חזרה על מאסיה וביצעה עבירה זהה המפעילה את התנאי לאחר 16 חודשים כאשר תקופת התנאי הינה בת 24 חודשים. באותו הליך, העבירה הראשונה והיחידה שביצעה הנאשמת, טרם ביצעה העבירה נשוא כתב אישום זה, הושת על הנאשמת מאסר בן 14 חודשים ומאסר על תנאי בן חודשיים, כאמור.
7. הנאשמת שוהה במעצר מיום ביצוע העבירה 21.4.17 ועד היום סך הכל 18 ימים, תקופה שעולה על מאסרה בהליך הקודם.
8. מטעיוני הסנגור עולה כי הנאשמת הינה אם לחמישה בנים ושתי בנות אשר נישאה בגיל 14 לבעלה. בנה הקטן בן 10 שנים. כאמור, הנאשמת נעצרה כשלצדה בתה בת ה-15 אשר שהתה לילה במעצר וגורשה לתחומי הרשות הפלסטינית.
9. הסנגור טען כי בנסיבות המתוארות לעיל אין להפעיל את המאסר המותנה אשר הושת על הנאשמת בין היתר בהיותו בלתי מידתי. המאשימה התנגדה והפנתה בין היתר לע"פ 57657-03-17 (מחוזי חיפה), שם הפך בית המשפט גזר דינו של בית משפט השלום אשר בחר להאריך את התנאי בר הפעלה אשר עמד לחובתו של הנאשם באותו מקרה.
10. סעיף 56 לחוק העונשין, התשל"ז-1984 קובע כי בית המשפט רשאי להאריך תקופתו של תנאי כאשר בית המשפט מוצא כי בנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר המותנה. דומהב עיני כי מהוראות החוק וכן מהפסיקה המיישמת אותו עולה כי הכלל הינו כי מאסר מותנה מחייב אתה פעלתו שכן ככל שיורחבו גבולות השימוש בסעיף 56 לחוק העונשין, אזי יאבד המאסר המותנה מכוחו המרתיע.
11. יש לאבחן מקרה זה מן המקרה אשר נדון בעפ"ג (מחוזי חיפה) 57657-03-17 מ"י.נ. גזאל אליו הפנתה המאשימה. שם בית המשפט מצוין כי בגזר הדין אשר השית על אותו נאשם את המאסר המותנה נשוא הדיון כבר הלכו לקראת הנאשם כברת דרך רבה. אין זה המקרה אשר לפני במקרה שלפני לא הקל בית המשפט עם הנאשמת בגזר דינה הקודם אשר השית את התנאי. שם הורשע הנשוא בפעם הראשונה בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק הושות עליו אמסר בפועל בן 4 ימים בלבד ומאסר מותנה בן 4 חודשים, אז שב הוא ונכשל באותה עבירה. במקרה אשר לפני הורשע הנאשמת בהליכה קודם בעבירה אחת של כניסה לישראל ולא בשתיים והשת עליה מאסר בפועל בן 14 יום, אם כי המאסר המותנה בו אנו דנים הינו קצר יותר ומשכו חודשיים ולא ארבעה.
7. באיזון בין כל השיקולים שמניתי לעיל, מוצאת אני כי נכון הוא להאריך את תופו של המאסר המותנה אשר הושת על הנאשמת, הנאשמת מצויה במעצר כבר מזה 18 יום ואין להתעלם מן הממד ההרתעתי הנלווה לכך במיוחד בנסיבותיה של הנאשמת שהינה אם לשבעה. מאחר ומקלה אני עם הנאשמת לעניין

המאסר, יושתו מרכיבי ענישה נוספים בדמות קנס ובדמות חתימה על התחייבות.

8. לאור האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. הארכת המאסר המותנה בן חודשיים אשר הושת על הנאשמת במסגרת תיק

39383-12-15 למשך שנתיים נוספות וזאת בגין עבירת כניסה לישראל שלא כחוק.

ב. קנס בסך 1,000 ש"ח, או 4 ימי מאסר תמורתו.

לבקשת הנאשמת, חלף הקנס תרצה את ארבעת ימי המאסר החל מהיום.

ג. חתימה על התחייבות כספית בסך 1,000 ש"ח, להמנע מלעבור על חוק הכניסה לישראל בתוך שנתיים מהיום. אם לא תחתום היום על ההתחייבות, יש לאסור אותה למשך 4 ימים נוספים לכל מאסר אותו היא מרצה.

ניתנה היום, י"ב אייר תשע"ז, 08 מאי 2017, בהעדר הצדדים.